

mand, Redaktør Hans J. Jensen af Stege, Koncessionen paa Møn og Nyord. Betydningsfuldere end disse Forskelligheder er det imidlertid, at medens Koncessionen paa Anlæg og Drift af Telefoner paa Fyn og Thurø — som ovenfor angivet — oprindelig udfærdigedes til „Fyns Telefonselskab“, som var et Aktieselskab, blev den ganske kort Tid derefter med Ministeriets Samtykke overført til „Fyns kommunale Telefonselskab“, der ejes af Amts- og Bykommunerne paa Fyn, derimod ikke af Sognekommunerne. Paa Fyn og Thurø er Telefonerne altsaa — i Modsætning til alle de øvrige koncessionerede Omraader — i offentligt, kommunalt Eje; en nærmere Omtale af, hvorledes dette har formet sig og virket i det praktiske Liv, vil der blive Lejlighed til senere, hvor det tillige vil blive oplyst, at det kommunale Selskab derhos for nylig — efter Kommissionens Nedsættelse — har erhvervet de private Telefonselskaber paa Langeland og Ærø, saaledes at nu Telefonvæsenet i hele Fyns Stift med Undtagelse af Taasinge ejes af Kommunerne.

Det skal under dette Punkt nævnes, at medens der oprindelig var tre koncessionerede Selskaber i Jylland, „Jydsk Telefonaktieselskab“, „Vejle Telefonselskab“ og „Forenede sydjydske Telefonselskaber“, er „Vejle Telefonselskab“ for nogle Aar siden blevet erhvervet af „Jydsk Telefonaktieselskab“, hvorved Forholdene i Jylland for saa vidt er blevet endnu mere komplicerede, som hele Vejleselskabets tidligere Omraade ligger som en Enklave inde i „Sydjydske Telefonselskaber“s Omraade.

Til 3. Blandt de Forskelligheder, der har gjort sig gældende i Koncessionernes Virkninger og Telefonvæsenets Udvikling indenfor de enkelte Omraader, er naturligvis den Forskel, der følger af Omraadernes indbyrdes saa højst forskellige Størrelse, den betydeligste. En Særstilling indtager saaledes Kjøbenhavns Telefon-Aktieselskab med sin store Hovedcentral, sin meget betydelige Kapital og sin fortrinlige baade tekniske og forretningsmæssige Administration. Men selv indenfor de øvrige Selskaber er Forskellighederne meget store, og det er her ikke Størrelsesforholdene alene, som gør sig gældende. Dette vil der imidlertid blive Lejlighed til at komme tilbage til senere ved Omtalen af de enkelte Selskaber og Forhandlingerne med disse — her skal kun i al Korthed fremhæves, at selv smaa Foretagender som f. Eks. Møn og Bornholm har haft en administrativ og teknisk Ledelse, der i det store og hele maa siges at svare til de Krav, som de begrænsede lokale Forhold behøver at stille, medens paa den anden Side de jyske Selskaber — og ganske særlig Jydsk Telefon-Aktieselskab — har ladet en Del tilbage at ønske i saa Henseende; det sidstnævnte Selskab indtager paa en beklagelig Maade en Særstilling blandt samtlige Selskaber derved, at det er det eneste, hvis Virksomhed i den løbende Periode har givet Anledning til idelige Klager og Besværinger til Tilsyn og Ministerium, Klager, hvis Berettigelse kun alt for ofte har maattet anerkendes. I en helt anden Retning, hvor Ledelsen er uden Skyld, har Sydjydske Telefonselskaber haft en for de øvrige Telefonselskaber i det væsentlige ukendt Vanskelighed at kæmpe med; indenfor dette Selskabs Omraade bestaar der nemlig en Række mindre Selskaber, der dels udtrykkelig har faaet den i Telegraf- og Telefonlovens § 4 omhandlede Anerkendelse, dels fra gammel Tid har bestaaet og senere uantastet har fortsat deres Virksomheder uden saadan Anerkendelse. En nærmere Redegørelse herfor vil imidlertid hensigtsmæssigst kunne gives senere samtidig med Omtalen af, hvad der bør gøres for at faa disse uheldige Forhold ændret.